

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 748 /DPSG
DATA 22.03.2010

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
72 05.05.2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind modificarea și completarea Legii zootehniei nr. 72/2002*”, inițiată de 5 senatori – PNL (Bp. 553/2009).

I. Principalele reglementări

Potrivit *Expunerii de motive*, această propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii zootehniei nr. 72/2002*, cu *modificările și completările ulterioare*, în scopul respectării unor „*cerințe privind dezvoltarea agriculturii, silviculturii, a pășunatului și creșterii animalelor, cum ar fi:*

- *evaluarea pășunilor și pajiștilor ce corespund categoriilor de Înaltă Valoare Naturală;*

- *reducerea degradării pajiștilor și pășunilor din categoria cu Înaltă Valoare Naturală;*

- *un management adecvat prin care să se reducă treptat până la stoparea definitivă a schimbării destinației terenurilor din această categorie în așa fel încât să fie redusă degradarea terenurilor prin utilizări improprii și să se mențină constantă suprafața de pajiști și pășuni existentă la*

1.01.2007, așa cum este stabilit prin acte normative interne și prin angajamentele față de Uniunea Europeană (obiective asumate conform PAC – 33,3% pășuni și pajiști permanente);

- constituirea unei baze de date privind pășunile și pajiștile permanente cu Înaltă Valoare Naturală;

- respectarea normelor GAEC în activitățile zootehnice din zonele cu pășuni și pajiști permanente duce pe de o parte la conservarea habitatelor și a biodiversității, iar pe de altă parte la obținerea unui produs natural, ecologic”.

II. Propuneri

1. Suprafața de pășuni a României se păstrează conform Legii nr. 157/2005 pentru ratificarea Tratatului dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, care prevede la Capitolul 2. Agricultură:

„Cu toate acestea, Bulgaria și România asigură că terenul care a fost utilizat drept pășune permanentă la data de 1 ianuarie 2007 este menținut ca pășune permanentă”.

În vederea aplicării prevederilor Legii nr. 157/2005 a fost promovată Hotărârea Guvernului nr. 890/2005 pentru aprobarea Regulamentului privind procedura de constituire, atribuțiile și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului și modului de atribuire a titlurilor de proprietate, precum și punerea în posesie a proprietarilor, cu modificările și completările ulterioare, care prevede la art. 28 alin. (2) că pășunile „(...) prin ordin al prefectului trec în proprietatea privată a comunelor, orașelor sau, după caz, a municipiilor (...)”, în vederea menținerii și utilizării acestora de către agricultorii crescători de animale.

Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 (JO L 30, 31.1.2009) prevede, la art. 6 alin. (2), că Bulgaria și România se asigură că terenurile utilizate ca pășuni permanente la 1 ianuarie 2007 sunt în continuare utilizate în acest scop.

Toate terenurile utilizate ca pășuni la nivel național trebuie menținute indiferent de valoarea lor naturală, în vederea respectării art. 3 din Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a eco-condiționării, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori, potrivit căruia statele membre păstrează terenurile destinate pășunilor permanente la nivel de stat, păstrează raportul între suprafața terenurilor destinate pășunilor permanente și suprafața agricolă totală, obligație care se aplică la scară națională și regională.

Totodată, conform Ordinului comun al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și ministrului administrației și internelor nr. 541/2009 pentru modificarea și completarea Strategiei privind organizarea activității de îmbunătățire și exploatare a pajiștilor la nivel național, pe termen mediu și lung, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și ministrului administrației publice nr. 226/235/2003, asociațiile crescătorilor de animale legal constituite, crescătorii de animale, persoane fizice și juridice, concesionează suprafețele de pajiști pentru creșterea animalelor.

În vederea respectării prevederilor art. 28 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, cerințele minime pentru a primi plăți directe sunt:

„(2) Începând din 2010, statele membre pot stabili criterii obiective și nediscriminatorii adecvate pentru a se asigura că niciun fel de plăți directe nu sunt acordate unei persoane fizice sau juridice:

a) pentru care activitatea agricolă reprezintă numai o parte nesemnificativă a ansamblului activităților economice ale acesteia; sau

b) pentru care principalul obiect de activitate nu îl reprezintă exercitarea de activități agricole”, specifice pășunilor.

Pentru punerea în valoare a pajiștilor și folosirea optimă a acestora, consiliile locale ale comunelor, orașelor, respectiv municipiilor, în baza cererilor solicitanților, încheie contracte de concesiune în conformitate cu prevederile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, cu modificările și completările ulterioare*, pentru suprafețele de pajiști disponibile, pentru o perioadă minimă recomandată de 10 ani, proporțional cu efectivele de animale deținute în exploatație.

Annual, până la data de 1 februarie, consiliile locale ale comunelor, orașelor, respectiv municipiilor verifică încărcătura de animale/ha/contract, respectiv calitatea de crescător de animale.

Păstrarea și utilizarea pășunilor în conformitate cu legislația națională și europeană impun schimbarea sistemelor de exploatație agricolă intensivă în exploatații sau ferme specializate extensive, specifice exploatațiilor pe zone naturale. Terenurile încadrate în categoria de folosință „*pășuni permanente*” pe care agricultorii le-au declarat la data de 1 ianuarie 2007 ca fiind destinate acestei utilizări, indiferent dacă au fost eligibile sau nu la plată, sunt în continuare utilizate în acest scop, cu excepția cazului în care au fost împădurite cu respectarea condițiilor locale de mediu și exceptând plantațiile cu brazi de Crăciun și speciile cu creștere rapidă cultivate pe termen scurt.

Întrucât utilizarea suprafețelor de pășuni de către agricultori, crescători de animale, aflate în proprietatea privată a comunelor, orașelor, respectiv municipiilor, se face pentru o perioadă minimă de 10 ani, proporțional cu efectivele de animale deținute în exploatație, aceștia au obligația de a le menține ca pășune permanentă indiferent de valoarea lor naturală.

2. Învederăm că era necesar ca măsurile legislative preconizate să aibă în vedere *principiul constituțional al autonomiei locale*, consacrat expres în cuprinsul art. 120 alin. (1) din *Constituția României, republicată*, principiu care stă la baza întregii activități de administrație publică din unitățile administrativ teritoriale.

În acest sens, arătăm că *autonomia locală* implică atât o *autonomie financiară*, cât și o *autonomie de gestiune*.

3. Referitor la propunerile de modificare și completare ale art. 12 și 18 din *Legea nr. 72/2002*, semnalăm faptul că bunurile la care se face referire sunt *proprietatea comunelor, orașelor și municipiilor* și nu a consiliilor locale.

Totodată, în ceea ce privește propunerea de modificare a art. 18 din lege, semnalăm faptul că folosirea expresiei „*crescătorii locali de animale*” poate crea dificultăți în aplicarea normei.

4. În ceea ce privește *Expunerea de motive*, apreciem că aceasta este insuficient motivată sub aspectul cerințelor prevăzute de art. 30 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, și anume în legătură cu impactul socio-economic, cu efectele asupra mediului macroeconomic, de afaceri, social, inclusiv evaluarea costurilor și beneficiilor, consultările derulate în vederea elaborării propunerii legislative, organizațiile și specialiștii consultați, esența recomandărilor primite, precum și măsurile de implementare – modificările instituționale și funcționale la nivelul administrației publice centrale și locale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative în forma prezentată.**

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului